

MÄTÄJOKI 2/98

Partiolippukunta Jeanne d'Arcin jäsenlehti jo vuodesta 1977

Jeanne d'Arc
60 vuotta

Pääkirjoitus

Mätäjoki on lippukuntamme jäsenlehti. Tämä numero on erikoispainos, joka jaetaan Konalan-Pitäjänmäen alueen koteihin ja yrityksiin. Haluamme juhlistaa 60-vuotiasjuhliamme kertomalla omasta toiminnastamme.

Lippukunta on taivaltanut pitkän matkan, kokenut vastoinkäymisiä ja onnistumisia. Tänään olemme saavuttaneet vankan aseman toimivana ja vireänä lippukuntana alueellamme. Meitä on noin 160 partiolaista. Sudenpennut, vartiolaiset ja varsinkin johtajat ovat se joukko nuoria, jotka ovat työtä ja vastuuta pelkäämättä ottaneet vastaan tehtävän toimia partiossa. He ovat nuoria, jotka suunnittelevat ja toteuttavat lippukunnan toimintaa parhaan kykynsä mukaan ilman rahallista korvausta. Annettakoon heille kaikille kiitos siitä valtavasta työmäärästä, jonka he ovat lippukuntalaisten hyväksi tehneet.

Lippukunnan on pysyttävä kehityksessä mukana ja nuorruttava vaikka ikää karttuukin. Lippukunnan on pystyttävä antamaan jäsenilleen mahdollisuus kehittää itseään ja auttaa nuoria kehittymään yhteiskuntakelpoisiksi kansalaisiksi. Tämä on haaste, jonka lippukunta pyrkii mahdollisimman hyvin toteuttamaan.

60-vuotiaan lippukunnan puolesta haluan kiittää myös taustayhteisöjämme, kannatusyhdistystämme ja Pitäjänmäen seurakuntaa, siitä tuesta, mitä olemme saaneet päämääriemme saavuttamiseksi.

Toivon kaikille partiolaisille onnea ja menestystä partiotaipaleellanne.

Partiovasemmalla, Vesa

Sisällys

3	Lippukuntamme tänään
4	Jeanne d'Arc ry 60 - vuotta
6	Lippukunnan kämpät
8	Vartiot ja laumat esittäytyvät
12	Partioasu
14	Retkeily
15	Yleistä partiosta
16	Kota-98
22	Puuharistikko

Mätäjoki on partiolippukunta Jeanne d'Arc ry:n virallinen äänenkannattaja. Lehti on sitoutumaton.

Päätoimittaja:
Pekka Kantola

Vastaava päätoimittaja:
Lippukunnanjohtaja
Vesa Huttunen
p. 0400-779 359

Toimituskunta:
Jukka Hiiri
Kati Huhtala
Vesa Huttunen
Aino Ikäheimo
Eeva Järvi
Henrikki Miettinen
Annikki Sievänen
Heikki Suomalainen

Painopaikka:
Uusimaa Oy

Painos: 7600 kpl

Lippukuntamme tänään

Partiolippukunta Jeanne d'Arc toimii Konalan ja Pitäjänmäen alueella. Lippukunta on perustettu 1938 ja sen jäsenmäärä on tällä hetkellä noin 160. Nimi vääntyy usein suomalaisten suussa "Jannen nakeiksi".

Lippukuntalaiset on jaettu sudenpentuihin, vartiolaisiin, vaeltajiin ja johtajistoon. Sudenpennut ovat 8-11 vuotiaita partiolaisia, jotka toimivat noin 15 hengen laumoissa. Laumaa johtaa kaksi laumanjohtajaa eli akelaa. Vartiolaiset ovat 11-14 vuotiaita ja toimivat 4-8 henkilön vartioissa, joiden johtajina on kaksi vartionjohtajaa. Sudenpennut ja vartiolaiset kokoontuvat viikoittain kokouksiinsa. Kokouksissa leikitään, askarrellaan, opetellaan hyödyllisiä taitoja tai suunnitellaan tulevia tapahtumia. VJ:t ja Akelat suunnittelevat itse kokouksensa. Lisäksi sudenpennuilla on vuosittain muutama retki; vartiolaisilla retkiviikonloppuja kertyy lähes kymmenen.

Vaeltajat ovat yli 15 vuotiaita partiolaisia, joiden toiminta on epäsäännöllisempää. Vaeltajaosasto on tänä syksynä perustettu useiden vuosien tauon jälkeen, joten sen toiminta on vielä suurelta osin avoin. Yleisesti vaeltajat kokoontuvat muutaman viikon välein suunnittelemaan ja toteuttamaan joitakin suurempia projekte-

ja, kuten kursseja tai kilpailuja. Johtajistoon kuuluvat sekä aktiiviset että silloin tällöin partiotoiminnassa mukana olevat johtajat.

Lippukunnalla on kaksi toimitilaa Pitäjänmäellä: Kolo Kokkokalliontiellä ja Hole Rakentajantiellä. Retkiä varten on käytössä kannatusyhdistyksen omistamat kaksi kämppää Espoon

Siikajärvellä Nuuksion kansallispuiston vieressä.

Vuosittain järjestetään muutamia koko lippukunnan yhteisiä tapahtumia. Näistä tärkein on noin viikon mittainen kesäleiri. Tänä vuonna kesäleiri pidettiin elokuun alussa Lapissa, Raja-Joosepin lähistöllä, vanhan savottakämpän pihapiirissä. Toinen koko lippukunnan yhteen kokoava tapahtuma on vuoden alussa pidettävä viikonloppuretki "Äkkälä". Lisäksi on syksyllä kauden avajaiset, joulukuussa itsenäisyyspäivän myyjäiset sekä joulujuhla ja keväällä kauden päättäjäiset.

Lippukunta rahoittaa toimintansa kaupungin, Leijonien ja Pitäjänmäen seurakunnan ja vanhempainyhdistyksen avustuksilla. Lisäksi keräämme rahaa jakamalla mainoksia, myymällä joulukalentereita, pussittamalla karkkia, jne... Oma rahankeruu mahdollistaa jäsenille edullisen harrastuksen.

Jeanne d'Arc ry 60 - vuotta

Lippukunnan toiminta sai alkunsa vuonna 1938. Silloin katolisen kirkon piirissä perustettiin kaksi lippukuntaa, toinen pojille ja toinen tytöille. Poikalippukunnan nimeksi tuli Myrskylinnut, joka muutettiin jo 1940 Eränkävijöiksi. Tyttölippukunta sai nimekseen Katoliska Scoutflickor-Katoliset Partiotytöt, KS-KP. Taustayhteisönä heillä toimi katolinen kirkko ja niin myös heidän kolonsa sijaitsi pyhän Henrikin kirkon suojissa, Tehtaan-kadun varrella. Osa tytöistä oli sisarten ylläpitämästä lastenkodista ja osa taas katolisten perheiden jälkikasvua.

Talvisota vaimensi toimintaa hetkeksi ja jatkosodan aikana lippukunnan toiminta jouduttiin välillä keskeyttämään kokonaan. Sodan jälkeen toimintaa kuitenkin jatkettiin entisellä innolla ja yhteistyö KS-KP:n ja Eränkävijöiden välillä oli runsasta. Vuonna 1946 Katoliska Scoutflickor-Katoliset Partiotytöt -lippukunnan nimi muutettiin Jeanne d'Arciksi. Vuosikymmenen vaihtuessa lippukunnan toiminta kuitenkin hiipui ja näivettyi vähitellen olemattomiin.

Meilahdessa toimiva katolisen kirkon poikalippukunta Sanctus Franciscus yritti elvyttää tyttöpartiolaisten toimintaa, mutta tässä onnistuttiin vasta 1970. Silloin Sanctus Franciscukseen perustettiin Pääskyt-vartio, joka koostui vain tytöistä. Sekalippukuntia ei tuolloin vielä sallittu, joten Jeanne d'Arcin toiminta alkoi uudestaan. Vuoden 1971 syksyllä Suomen Partio Järjestö ja Suomen Partio Tyttö Järjestö antoivat viimein luvan sekalippukunnille. Jeanne d'Arc muutti toimintansa Helsingin maalaiskunnan (Vantaa) Hämevaaraan, josta tytöt olivat kotoisin. Pian lippukunta muutti jälleen, tällä kertaa Lintuvaaraan.

Vuonna 1973 Sanctus Franciscus perusti entisten tyttö- ja poikaosastojensa tilalle aluejaostot. Tällöin Helsingin alue jaostosta tuli Jeanne d'Arc ja Vantaan jaostosta Tavastit. Jeanne d'Arcin toiminta oli kuitenkin vähäistä ja Tavastien erotessa omaksi lippukunnakseen 1975, Jeanne d'Arcin toiminta oli hiipumassa.

*Jeanne d'Arcin 50-vuotisjuhlalat
Pitäjänmäen kirkossa 1988*

1976 Sanctus Franciscuksen toimintaa vaikeuttivat Meilahteen perustetut uudet lippukunnat. Konalassa asuva johtajisto päätti siirtää toiminnan Pitäjänmäen-Konalan alueelle. Taustayhteisöksi lupautui Pitäjänmäen seurakunta. Katolinen kirkko toivoi kuitenkin, että Santus Franciscuksen nimi ja tunnukset jäisivät sen käyttöön. Lippukunnan johtajisto erosi yhteisestä päätöksestä ja Jeanne d'Arc muutettiin itsenäiseksi lippukunnaksi. Toiminta oli alussa vähäistä, vain

yksi sudenpentulauma. Pian toiminta kuitenkin vilkastui huimaa vauhtia ja jäsenmäärä kasvoi koko ajan. Kun lippukunta, vuonna 1978, täytti 40 vuotta, oli jäseniä jo kuusikymmentä.

Toiminta on laajentunut tasaisesti. Lippukunta on järjestänyt vuosittain myös kesäleirin tai osallistunut johonkin laajempaan suurleiriin. Näistä merkittävimpiä ovat lippukunnan leirimatkat Discovery jamboreelle englanttiin vuonna 1989 sekä Puolaan 1993. Vanhempainyhdistyksen voimin saatiin 1988 aikaiseksi Espoon Siikajärvelle kauan odotettu lippukunnan oma kämpä. 1994 samalle tontille valmistui toinen kämpä.

Tällä hetkellä lippukunnan toiminta on vireää. Jäsenmäärämme on noin 170, joista aktiivisesti mukana toimii noin 150. Sudenpentulaumoja on kolme kappaletta: Peuhupennut, Oravanpennut ja Lohikäärmeet. Vartioita on kahdeksan, joista viisi tytötvartioita. Ne ovat Boonat, Sopulit, Foxit, Norpat ja Murmelit. Poikavartioita on kolme: Scorpions, Tigers ja Pöllöt. Vaeltajatoiminta pyritään syksyn aikana käynnistämään, muutamana vuoden tauon jälkeen. Johtajistoa lippukunnassamme on noin 20 aktiivista. Johtajisto auttaa, opastaa ja tukee nuorempien toimintaa, sekä järjestää suuremmat tapahtumat kuten leirit, lippukuntaretket ja partiotaitokilpailut.

Täyden palvelun kello- ja kultaliike

Myös seinä- ja
lattiakellohuolto

KELLO- JA KULTALIIKE
PIEKÄINEN OY

MANNERHEIMINTIE 100
☎ 2415 643

LAATUA JA AMMATTITAITOA VUODESTA 1939

Lippukunnan kämpät

Lippukunnallamme on kaksi vanhenpainyhdistyksen kämpppää, "Vanha kämpppä" ja "Uusi kämpppä", Espoon Siikajärvellä; aivan Nuuksion kansallispuiston vieressä. Syksyllä, talvella ja keväällä kämpillä on lähes joka viikonloppu retkeläisiä. Suurin osa käyttäjistä on oman lippukuntamme vartiolaaisia ja sudenpentuja, mutta satunnaisesti kämpillä on myös muiden lippukuntien retkiä. Kesäisin on rauhallisempaa. Silloin kämppiä vuokrataan lähinnä ulkopuolisille tahoille.

Kämppien sijainti on retkiä ajatellen loistava. Nuuksion kansallispuisto alkaa 100 metrin päästä kämppien rajasta. Kansallispuiston lähialueilla on myös Helsingin ja Espoon kaupunkien omistamia ulkoilualueita. Yhteensä retkeilymaastoa on lähes 50 km². Myös kulkuyhteydet ovat hyvät. Erinomaisen sijaintinsa puolesta kämpät ovat olleet kysyttyjä myös pääkaupunkiseudun ulkopuolelta Nuuksioon tutustumaan tulevien lippukuntien osalta.

Vanha kämpppä, "Suositko", valmistui vuonna 1988 kannatusyhdistyksen talukoovoimin. Siitä lähtien se on palvellut

lippukuntalaisia lähes jokaisen retken tukikohtana.

Kämpässä on iso parvi, jolle mahtuu siskonpetiin nukkumaan retkeläisten koosta riippuen noin 15 henkilöä. Onpa kämpällä pidetty 30 hengen vartio-osaston retkiäkin. Tällöin kaikille ei kuitenkaan riitä kämpän omat patjat, vaan osa on nukkunut alakerran lattialla omilla makuualustoilla. "Hieman ahdasta oli, mutta tunnelma oli tiivis."

Keittiö on vaativampienkin retkien mitat täyttävä. Uudella sähköhellalla & uunilla valmistuu ruoka kuin ruoka. Lisäksi käytössä on jääkaappi ja kahvinkeitin. Vesi on joko juoksevaa tai kävelevää. Porakaivo on 40 metrin päässä. Ulospäin toimivat viemärit. Alakerran isossa tilassa on ruokapöytien lisäksi valurautainen takka.

Kämpällä on mahdollisuus sähkölaitteiden käyttöön. Se sopiikin hyvin muun muassa erilaisten kilpailujen komentopaikaksi. Korkean sijaintinsa johtosta (90 metriä merenpinnan yläpuolella) myös radiokuuluvuus on hyvä. Toinen Suositkolle hyvin soveltuva käyttötarkoitus ovat sudenpenturetket ja useamman vartion yhteiset retket. Eikä mikään toki kiellä menemästä kämpälle vaikka yksin.

Vanhan kämpän sauna on yhteinen molemmille kämpille, joten siihen on oma kulkureitti suoraan ulkoa (vasen ovi). Saunassa on erillinen pukuhuone, pesuhuone ja löylyhuone. Kerrallaan saunomaan mahtuu väljästi 4 henkilöä. Kuistilla on mahdollisuus vilvoitella saunan lomassa.

Uusi kämpppä, "Louhi", saatiin valmiiksi vuonna 1995, samoin pitkän talkootyön jälkeen. Louhi on perinteinen hirsikämpä, ilman sähköisiä hienouksia

ja mukavuuksia.

Kämpässä on kaksikerroksinen laveri, jolla nukkuu mukavasti 8-10 henkeä. Keskellä on suuri varaava takka, jonka avulla kämpän saa lämpimäksi kovillakin pakkasilla.

Oikean retkitunnelman saamiseksi valaistus hoidetaan öljylampuilla ja ruoka tehdään joko kaasulla tai puulämmitteisellä kamiinan keittolevyllä. Jääkaappia yms. sähkölaitteita ei ole. Porakaivo on 30 metrin päässä.

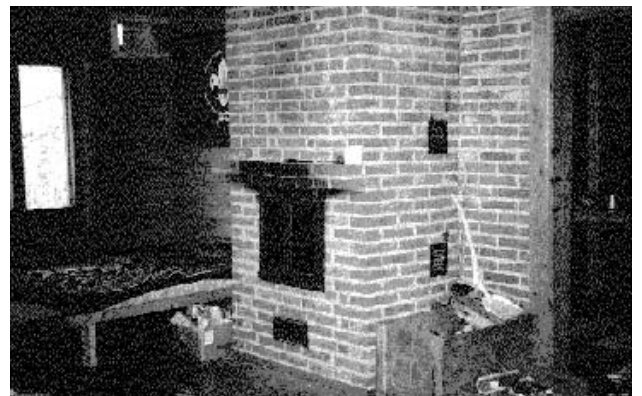
Louhi soveltuu tunnelmaltaan hyvin vartioiden retkiin. Sisällä on tilaa muuhunkin kuin vain nukkumiseen ja syömiseen. Kämpässä on isot pöydät, joiden ääressä onnistuu hyvin kaikenlainen näpertely. Sauna on yhteinen Suositkon kanssa.

Kämppien (välimatka noin 40 metriä) ympäristö on karua ja kallioista. Siis aivan samanlaista kuin Nuuksion korkeat paikat yleensäkin. Kämppien korkeus merenpinnasta on noin 90 metriä. Korkeuden huomaa hyvin noustessa kämpille johtavaa jyrkkää rinnettä. Vain 500 metrin päässä olevan Nuuksion pitkäjärven vedenpinta on yli 60 metriä alempana.

Piha-alueella on lippuaukea ja nuotiopaikka. Molemmat ovat hieman erillään kämpistä ja muusta toiminta-alueesta. Nuotiopaikalla on hyvä mahdollisuus järjestää rauhallinen hetki, vaikka kämpässä olisi täysi toiminta päällä.

Kulkuyhteydet kämpille ovat hyvät. Läpi talven auratulle tielle on matkaa vain 50 metriä. Paikoitustilaa kämpillä on yhteensä kuudelle autolle. Espoon sisäinen bussilinja 88 / 88A kuljettaa edullisesti kilometrin päähän kämpästä. 2.5 kilometrin päästä kulkevat bussit lähes kerran tunnissa (myös iltaisin). Matka Leppävaaraan kestää noin puoli tuntia.

Kansallispuistoon pääsee kämpältä kätevästi polkuja ja ulkoilupolkuja (n. 1.5 - 2 metriä leveitä hiekkateitä) myöten.

Mustalammelle ja Haukkalammelle, kansallispuiston ytimeen, on vähän yli kolmen kilometrin matka. Matkalla Mustalammelle ulkoilupolku kulkee Nuuksion korkeimman kohdan yli. Kalliolta näkyy hyvällä ilmalla mm. Nesteen tornitalo Keilaniemessä ja Martinlaakson voimalaitoksen piiput.

Lippukunta vuokraa molempia kämppiä myös ulkopuolisille; sekä toisille lippukunnille että yksityisille henkilöille ja muille järjestöille.

Kämppiä koskevat varaukset ja tiedustelut hoitaa kämppäisäntä Vesa Huttunen puh. 0400-779 359.

Vartiot ja laumat esittäytyvät

Booat

Me olemme Booat!

Olemme vartio, joka koostuu muutamasta reipashenkisestä ja erikoisesta tytöstä (joista kuvassa edustamassa vain 2 ...). Joku on joskus saattanut kuulla oudon sanan Booa. Nyt kerromme mitä se sana meille merkitsee: Booa on reipas, rehel-linen, iloinen ja ystävällinen. Booa tarkoittaa tunnollista ja velvollisuuden-tuntoista. Kaikin puolin Booa on loistava! On myös ollut liikkeellä olkeitä juoruja siitä, että Booa olisi eläinkunnan edustaja. Tämä todellakin on juoru...

Foxit

Pois tieltä! Foxit-vartion uusi sukupolvi iskee!

Tähän vauhdikkaaseen kokoonpanoon kuuluvat 11-vuotiaat tuoreet vartiolaiset: Helka, Katja, Aurora ja Outi. Joukkoa eteenpäin auttavat VJ:t Mirva ja Sini.

Terveisin: Jd'A:n tulevaisuuden toivo, Foxit. Tulet vielä kuulemaan meistä ja KOVAA!

Murmelit

Olipa kerran vartio jota johti kaksi vj:tä, Henna ja Asta, sekä yksi avj, Anki. Vartsalaisia heillä oli 4 elikkä Anna, Elina, Heidi sekä Henna-Riikka. He kaikki ovat iloisina ja innokkaina aloittaneet uuden vartio/vj-uransa. Tämä maailman paras ja paras vartio kantaa nimeä Murmelit.

Norpat

Tässä olemme me Norpat.

Hanna VJ on norpea, kirpeä, virkeä. Heidi VJ on narpea, mojova, rautapolvi. Anne on taivaanlammas, passi, baby-norppa. Elina on energinen, iloinen, Elina-mörkö. Jenna on vahvaatekoa, ihminen, pirtsakka. Laura on vilkku, pesi-intoilija, hammasharja. Riikka on yli-ilo, riiviö,

ihminen. Salla on viisumi, kuminaama, possu-marsu.

Pöllöt

Lippukunta on saanut uutta verta kunnianhimoisesta pöllöt-vartiosta. Vartio koostuu viidestä vartiolaisesta ja kahdesta erittäin innokkaasta vartionjohtajasta. Vartion tavoitteet ovat erittäin vaatimattomat: tuoda lippukunta maailmankartalle ja luoda aivan uusi käsitys sanalle eliitti-vartio.

Vartiolaiset:

Simo on urheilullinen ja erittäin pirteä. Jussi on iloinen, kiivasluontoinen, mutta tietyllä tavalla rauhallinen. Miika on vartion innokkain tietokoneen pelaaja ja juuri sopivan rauhallinen. Tarmo on vartion tietopankki ja oikea ylikierroksilla käyvä ilopilleri. Joni on vartion ainoa lautailija ja ehtikin jo tutustua vj:seen Pohjois-Himoksen rinteillä.

Vartionjohtajat: Topi on... Hän on kiva ja iloinen. Antti on vannoutunut Hifk fani, mutta jättää lätkän pois partiosta.

Scorpions

Jd'A:n toiseksi vanhin poikavartio on kuuluisa Scorpions. Ykkösen (I-luokan) riihittäjiä on 2 ja niin kuin myös kakkosen (II-luokan) riihittäjiä. Vj:nä toimivat Topi "Toivo" Pollock ja Toni Immonen. Vartion jäseniä ovat: Ari, vartion karkkikeikka-in-

Lounaalle Kuparipataan

Avoinna Ma-Pe 8-15
Hankasuontie 8, puh. 548 6775

toilija; Ville, punapäinen talvilaavis-aktivisti; Antti, vartion ilopilleri ja laulaja sekä Jarkko "Topi maksaa..." Jyrhämä. Vartioon on avj:ksi siirtynyt tänä syksynä konalalaisvahvistus Arttu.

Sopulit

Vartioomme kuuluu 6 jäsentä: Jenni, Elina, Katti, Anu + vj:t Elina ja Elisa. Ja niin, onhan meillä meidän maskottikin, Jami, joka syntyi eräällä kämppiksellä. Vartsamme toimii nyt kolmatta vuotta, eli vartiolaiset suorittavat I-luokkaa. Vuodessa meillä on yleensä 2 laavista ja 2-3 kämppistä. Kesällä -97 vietimme 5 päivää Mikkelissä vj-Elinan mökillä koko vartion voimin. Hiipivän Haamuun olemme osallistuneet kahdesti ja vuonna 1996 sijoituimme 10:nneksi. Ikähaarukka on vartiossamme 13 - 16. Lähinnä vartiolaiset ovat 13-vuotiaita ja vj:t 16 ja 15. Ensi kesänä meidän olisi tarkoitus lähteä jonnekin kauemmaksi, minne, se on vielä arvoitus. Kuvasta puuttuu Anu.

Tigers

Tigers-vartion muodostavat Panu Kantola (VJ), Valtteri Laukkanen ja Timo Rancken. Vartiomme kohdalla laatu korvaa määrän ja senpä takia Tigers kuuluu ehdottomasti vartioiden parhaim-

mistoon.

Toiminta painottuu käytännön taitoihin ja sen huomaa vartion hyvästä menestyksestä lippukunnan partiotaitokilpailuissa ja jokakeväisissä riihityksissä.

Lohikäärmeet

Lohikäärmeet, lohikäärmeet, tulta, tulta, tulta!

Oravanpennut

Oravanpentuihin kuuluvat: siisti Laura, villi Vera, huolellinen Verna, rauhallinen Katri, voimakas, nopea ja komea Erkko, vahva, tosi nopea ja komea Tero, ulospäinsuuntautunut Otto the best, viisas ja reilu Simo, voimakas ja komea Ville, kiltti ja reilu Kirsti, iloinen ja hauska Johanna sekä Suvi. Akeloina toimivat Mia ja Maiju.

Peuhupennut

Peuhupennut-lauma edustaa Jannen Nakkien nuorimpia ja vauhdikkaimpia 8-vuotiaita jäseniä. Lauma aloitti toimintansa viime syksynä. Laumailtojemme lisäksi kävimme syksyllä kämppätalkoissa sekä keväällä omalla yöretkellämme lippukunnan kämpällä. Peuhareiden akeloina alkavalla syyskaudella toimivat Helena Sainio ja Sami Saarnio.

Lippukunnan johtajistoa

Metso

AUTOTALLIN KIPPIOVIA

- Lämmönpitävä
- Eristys 40 mm polyuretaani
- Helppo asentaa ja kevyt käyttää
- Koko 25 x 21

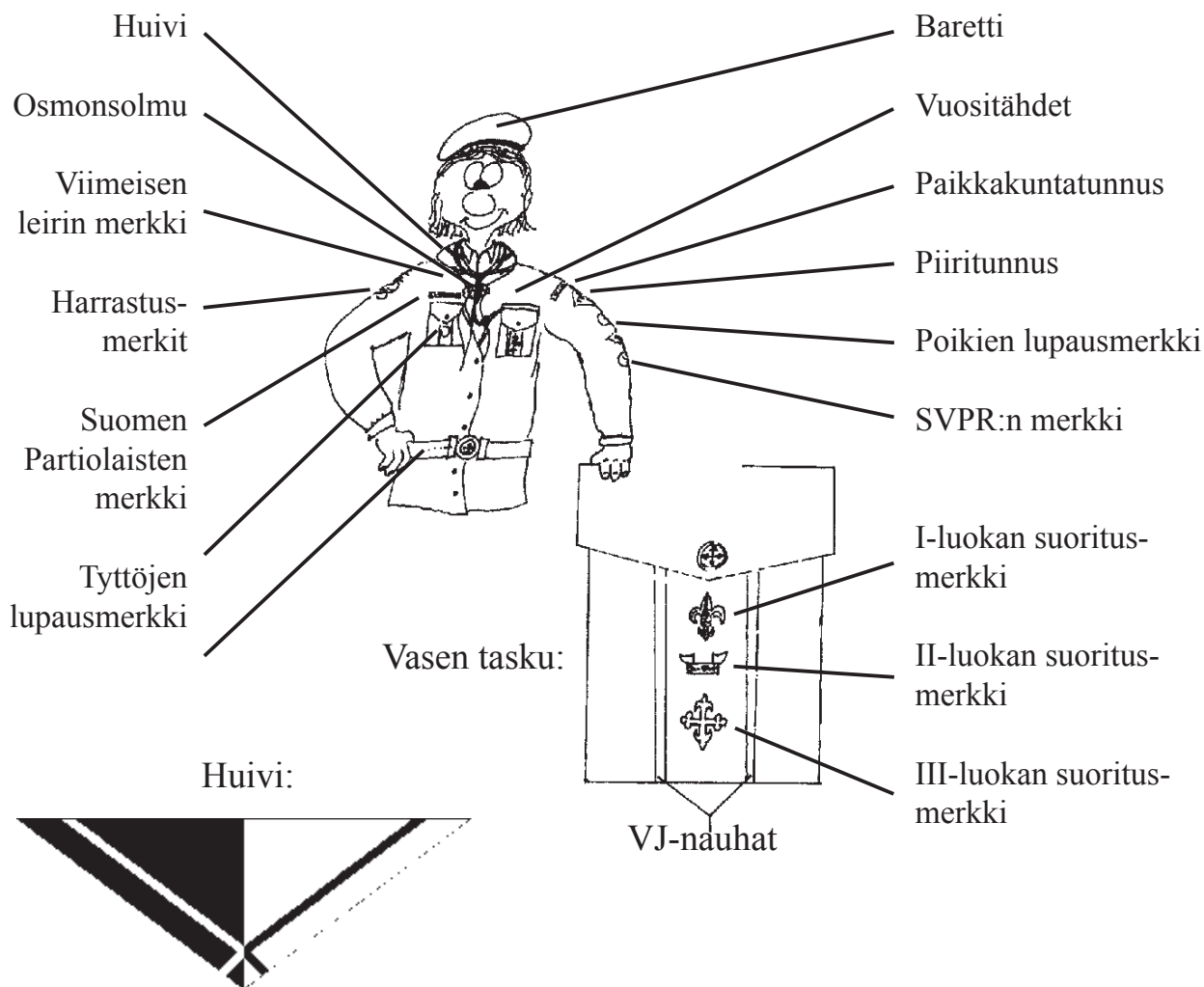

Myös *Tailor-*
mittatilausovia

Seu-La Oy

PL 81, (Kyttäläntie 8), FIN-00391 Helsinki
Puh. (09) 548 4044, Fax. (09) 548 1439

Partioasu

Partioasuun kuuluvat partiopaita, huivi, vyö, baretti ja housut tai hame. Vaatteiden väri on huivia lukuunottamatta tummansininen.

Lippukunnan huivi on monien mielestä tärkein, ainakin käytetyin ja näkyvin partiovaruste. Oma huivimme on kelta-valkoinen. Valkoisella puolella on keltainen raita ja keltaisella puolella on valkoinen raita. Raidat kulkevat aivan huivin kärjessä ristiin. Jeanne d'Arc pitää yllä perinnettä, jonka mukaan huivin kärkeen niskapuolelle kiinnitetään tupsu ilmaisemaan suoritusluokkatasoa. III-luokan suorittaneilla tupsu on valkoinen, II-luokan suorittaneilla keltainen ja I-luokan suorittaneilla punainen. Sudenpennuilla ei ole käytössä tupsuja.

Partiolippukunnat kuuluvat partio-piireihin ja piirit muodostavat yhdessä Suomen Partiolaiset -järjestön. Helsinkiläiset lippukunnat kuuluvat sekä Pääkaupunkiseudun Partiolaisiin että Suomen Partiolaisiin. Siten kaikki pääkaupunkiseudun partiolaiset käyttävät Pääpiiritunnusta ja Suomen maatunnusta. Koska Jd'A kuuluu myös SVPR:ään, Suomen Vapaa Partio Ryhmä, pidämme myös SVPR:n merkkiä. SVPR on piirien rinnalla toimiva lippukuntaryhmittymä.

Tytöt saavan partiolupauksen annettuaan oikeuden käyttää oikeassa taskussa WAGGGS:in eli tyttöjen maailman kattojärjestön tunnusta. Poikien lupausmerkki, WOSM:in eli maailman partiolaisten ylimmän järjestön tunnus, kiinnitetään

vasempaan hihaan paikkakuntatunnuksen ja piiritunnuksen alapuolelle.

Vasemmassa taskussa ovat luokkasuoritusmerkit. Vartionjohtajat pitävät taskun reunoissa valkoisia nauhoja. Taskun yläpuolella on partiolaisena vietetyistä vuosista kertovat vuositähdet. Hopeinen tähti vastaa yhtä vuotta ja kultainen viittä vuotta. Oikean taskun yläpuolella on Suomen maatunnus sekä viimeisen partioleirin tai tapahtuman merkki. Oikeassa hihassa taas on paikka harrastusmerkeille, eli tiettyihin erikoisaloihin keskittyvien suoritusten merkeille. Johtajat eivät pidä harrastusmerkkejä eivätkä vuositähtiä.

Vyöhön tulevat nahkalilja-merkit saa suoritettuaan 40, 50 tai 60 kilometrin vaelluksen. Kullekin on omanvärinen merkkinsä.

Lisäksi partioasuun kuuluvat osmonsolmu ja pillinaru. Vartiolaisten pillinaru on sininen, vartionjohtajien musta ja partiojohtajien valkoinen. Osmonsolmuja jaetaan itsenäisyyspäivänä vuoden aikana kunnostautuneille partiolaisille. Partionjohtajakurssin käyneillä johtajilla on nahkainen osmonsolmu.

Sudenpennuilla partioasuna on tummansininen villapaita, jonka vasempaan rinnukseen ommellaan vaihemerkit pikku-hukka, hukka ja susi. Oikeassa hihassa ovat harrastusmerkit samoin kuin vartiolaisillakin.

Lippukunnallamme on myös omia epävirallisia asusteita. Näistä tunnetuin lienee lippukunnan logolla varustettu vihreä anorakki. Myös Jannen Nakki -kuvalla varustetut harmaat veryttelyhousut ja t-paita ovat yleisessä käytössä.

Retkeily

Retkeily on ollut olennainen osa partiotoimintaa jo partioliikkeen perustamisesta lähtien. Yksi partiolaisen kahdeksasta ihanteesta on rakastaa ja suojella luontoa. Aktiivinen toiminta luonnossa auttaa ymmärtämään luonnon merkityksen kaupunkilaiselle; siksi liikumme paljon luonnossa.

Pääosa retkistämme suuntautuu Nuuksioon, jossa sijaitsevat lippukuntamme kämpät; teemme myös paljon laavuretkiä Nuuksion alueelle. Nuuksion kansallispuisto ympäristöineen on valtion, Helsingin ja Espoon kaupunkien sekä Vihdin kunnan omistama ulkoilualue, joka sijaitsee n. 30 km Helsingistä Vanhan Turuntien pohjoispuolella.

Sudenpennut tekevät vuosittain muutama kämppäretken ja vartiolaiset useita sekä kämppä- että laavuretkiä. Lisäksi on kerran vuodessa koko lippukunnan yhteinen retki ja noin viikon mittainen kesäleiri.

Tässä pieni luettelo, mitä tarvitset välttämättä mukaasi lähtiessäsi retkeilemään.

- rinkka tai reppu
- makuupussi ja makuualusta
- teltta tai laavu
- sään mukainen vaatetus
- ruokaa ja juomaa
- kompassi ja kartta
- puukko ja tulitikut
- taskulamppu
- ensiapuvälineet

LÄNSI-HELSINGIN VIHREÄT VUOSIKOKOUS

tiistai 29.9.1998 klo 19:00

Pitäjänmäen yläasteen koulu, Turkismiehentie

Ympäristökeskuksen arkkitehti Kari Silfverberg selostaa

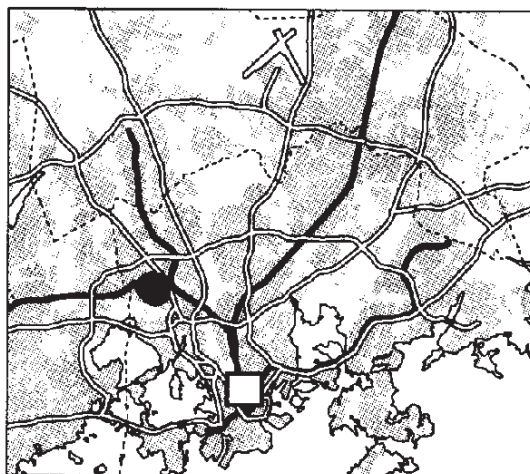
PaikallisAgenda 21 foorumi

Länsi-Helsinki puntarissa

Tule keskustelemaan asuinympäristöstäsi!

Tervetuloa!

Järjestäjä: Länsi-Helsingin Vihreät
Eric Pollock, pj email: pollock@hit.fi

Yleistä partiosta

Partioon voi liittyä minkä ikäisenä tahansa, vaikkakin suurin osa toimintaan osallistuvista on nuoria. 8-11 vuotiaat ovat sudenpentuja. Heidän ryhmissään on 12-15 laumalaista, joita johtavat akelat. 11-14 vuotiaat ovat vartiolaista. Heidän ryhmissään on 4-8 vartiolaista. Johtajinaan heillä on muutaman vuoden vanhemmat VJ:t eli vartionjohtajat.

Sudenpentulaumat ovat joka vuosi ääriään myöten täynnä. Tämä johtune siitä, että partio on mukava, monipuolinen, elämyksiä antava ja turvallinen harrastus. Valitettavasti lippukuntamme ei aina pysty vastaamaan kysyntään ja innokkaita mukaantulijoita jää jonoon odottamaan, että paikka vapautuisi. Vartiopuolella on sitä vastoin lähes aina tilaa ja mukaan pääsee jokainen joka on asiasta kiinnostunut.

Partion johtamisesta ei makseta johtajille palkkaa, vaan kaikki tapahtuu jokaisen henkilökohtaisista panostuksista. Koska partiota pyöritetään vapaaehtoisvoimin ei kaikki asiat hoidu aivan mutkitta, vaan kaikki tekevät sen minkä osaavat ja jaksavat. Partion vapaaehtoisuuden vuoksi ei aina löydy tarpeeksi johtajia vetämään uutta sudenpentulaumaa tai muuta tapahtumaa. Vapaaehtoisuuden vuoksi ketään ei voi pakottaa ottamaan tehtävää. Suurin

osa johtajistamme on opiskelijoita, jotka haluavat keskittyä myös opintoihinsa.

Harrastuksena partio antaa paljon. Lauman tai vartion vetäjä oppii järjestelmään asioita ja ottamaan huomioon erilaisia ihmisiä sekä käyttämään mielikuvitustaan, jos kaikki eivät menekään niin kuin oli suunniteltu. Retkeiltäessä oppii tuntemaan luontoa ja kokemaan omat rajansa.

Vanhemmilla on myös mahdollisuus osallistua lastensa harrastukseen partiossa. Aina tarvitaan auttavia käsiä ja uusien ideoiden luoja. Lippukuntamme tukena toimii vanhempainyhdistys, johon vanhemmat voivat halutessaan liittyä. Jos vanhemmista löytyy innokkaita sudenpentulauman vetäjiä, tai muusta aktiivisesta toiminnasta kiinnostuneita, otamme heidät ilomielin vastaan.

HELSINGIN MATTOTYÖ JA -MYYN-
TI OY
AJOMIEHENTIE 13 00390 HELSINKI

PITÄJÄNMÄEN KELLO JA KULTA
Pitäjänmäentie 21, 00370 Helsinki
Puh. (09) 5651 855

www.fuchsmedical.fi

Kota -98

Jd'A:n juhlaleiri 31.7.-8.8.1998 20 km
Ivalon keskustasta Raja-Jooseppiin päin

Lähdimme perjantaina sankoin joukoin Konalan kirkolta linja-autolla ja pikkubussilla. Alkumatkasta tunnelma oli jotakuinkin jännittynyt ja odottava. Linja-auton takaosassa oli kuumaa ja ahdasta.

Ensimmäinen pysähdys oli Padasjoella n. kahden tunnin ajomatkan jälkeen. Pysähtyminen sai isohkon tyttöjoukon ryntäämään kiireen vilkkaa vessaan, johon ainakin tyttöjen puolella muodostui piiitkä jono. Lyhyt pysähdys venyi melko pitkäksi ihmisten ostellessa syötäviä ja juotavia. Tämän pydähdyksen jälkeen matka sujui leppoisasti hämärän tiivistyessä bussin ulkopuolella ja tunnelman kohotessa sisäpuolella. Eväätkin kaivettiin esiin ja mässäily alkoi.

Seuraava pysähdys oli hieman Jyväskylän jälkeen siinä kymmenen aikoihin. Pikkubussikin saavutti meidät. Tällöin matkamme oli kestänyt viitisen tuntia. Pimeässä illassa Hanna leikitti meillä bussi-vessa-kahvilaa, muunnosta maa-meri-laiva -leikistä. Hävinnyt joutui tekemään jotain kivaa tai vähän vähemmän kivaa. Tämän jälkeen saimme iltapalaksi vanukkaat ja kömmimme takaisin busseihimme. Pienimmät alkoivat jo väsähtää,

mutta takaosassa puheensorina ja laulelu vaan jatkui ja jatkui. Iloamme pitivät yllä takana istuneet Hessu ja Sami.

Viimein bussin takaosakin hiljeni ja kolmannelle pysähdyspaikalle tultaessa suurin osa oli untenmailla heräten bussin pysähtyessä. Tällöin olikin jo lauantai. Myös pikkubussissa oltiin nukuttu, joskaan ei ilmeisesti kovin hyvin. Bensa-asemalta lähtiessämme linja-auton lattia täyttyi nukkuvista ja penkeillä retkotti väsyneitä. Yöuni jäi katkonaiseksi ja

vähäiseksi.

Lauantaiaamuna pysähdyimme puoli kuudelta aamupalalle Rovaniemelle, mutta aamupuuroa saimme vasta kuuden

INNOVATICS

www.innovatics.fi

KONALAN FYSIKAALINEN HOITOLAITOS

Maire Asikainen

- ☐ lääkärin määräämät hoidot
- ☐ hieronta
- ☐ lymfaterapia

Riihipellontie 1, 00390 HELSINKI p. 548 2850

kieppeillä. Odotellessamme pari vartslaista ja vj:tä eksyi kahvilan taakse ja löysivät leikkipaikan ja pomppulinna. Pomppulinna oli tarkoitettu alle kaksitoistavuotiaalle, mutta mitäs kolme vuotta siinä päällä merkkäavat. Eivät suorastaan mitään, kun kyse on huvista. Osa löysi myös napapiiritaulun tien toiselta puolelta ja kuvia räpsittiin kuin japanilaisturistit olisivat olleet asialla. Poroja oli aitauksessa, mutta ne eivät olleet mitenkään seurustelunhaluisia.

Ihanan pitkän taukomme jälkeen jatkoimme matkaa. Saimme huomata, että Lapissa tosiaan on poroja. Aina, kun bussi teki äkkijarrutuksen, päitä nousi penkkien yli ja alettiin huutaa "poroja, poroja". Tunnelma bussissa oli hieman väsynyt, mutta silti innostunut, varsinkin kun savuimme turisteille tarkoitettuun porokylään, tai miksi sitä sitten kutsutaankin, Vuotsoon. Näimme vanhoja lappilaisten asumuksia ja tietysti poroja. Ja taas filmiä meni.

Täältä lähdettyämme matkamme jatkui kohti pohjoista toisten nähdessä maisemia, toisten unia. Seuraavassa pydähdyspaikassa Saariselän Kaunispäällä näkymät olivat uskomattomia. Ja tuliaisikin ostettiin.

Kun sitten saavuimme leirialueelle, meitä vastassa olivat Ropsu ja Vesa. Bussin hytkeydessä Uusjoen kämpän pihalle alkoi joillain olla jo kiire pois bussista. Innokkaat

sudarit ja vartsalaiset löysivät kämpän takana joen yli olevan flengausrenkaan. Sen käyttö kiellettiin kuitenkin ilman valvontaa. Pienen tauon jälkeen oli ruoka ja saimme tutustua leirikokkeihimme Ullaan ja Jaanaan. Ennen leirivartsojen jakoa meille esiteltiin leirialue, leirikirkko ja muut tärkeät paikat.

Leirivartsojen jako tapahtui aika kummallisella tavalla, ainakaan toinen allekirjoittaneista ei tajunnut leikin ideaa. Samalla paritettiin aina kaksi vartslaa leirikeittiöiksi. Kun leirikeittiöt oli jaettu otettiin naigerit ja ei muuta kun teltoja pystyttämään. Teltojen pystytyksen jälkeen tehtiin leirikirjoja ja painettiin leirihuiveja leirimerkillä ja syötiin kokkien tekemää ruokaa. Kanttiini oli heti ruuan jälkeen ja tyttöjen sauna alkoi kanttiin jälkeen. Pojat joutuivat odottamaan ennen kuin kaikki tytöt olivat päässeet pois pukareista. Tietenkään kukaan tytöistä ei ollut kantanut lisää vettä saunaan, vaan pojat

joutuivat heti ensimmäiseksi töihin. Kun oltiin lisäämässä puita huomattiin, että tuli oli sammunut. Poikien jälkeen oli johtajien sauna. Sitä ennen kaikki pienet sudarit ja vartsalaiset ja vähän isommat vj:t oli pistettävä nukkumaan, että jaksavat herätä aamulla.

Seuraavana aamuna herättiin virkeinä, mutta silti aikaa meni reilusti ihmisten kokoontuessa lipunnostoon. Saimme kuulla päivän ohjelman ja Ropsu luki meille hieman Partiopojan kirjaa. Päivä meni leirikeittiöitä rakennellessa. Sudarit kävivät melomassa. Illemmalla lähdimme valloittamaan Kurupää-tunturia. Menomatka oli ylämäkeä ja melkoisen raskas ainakin jaloille. Näkymät olivat mahtavia. Venäjäkin näkyi. Ylhäällä otettiin leirin yhteikuva, jossa ainakin Ode näkyi. Maisemakuviakin otettiin iso kasa. Tulomatka oli huomattavasti helpompi. Raskaan matkan jälkeen ruoka maistui ja omaan makuupussiin oli ihana päästä.

Tosin vartsalaisten ja johtajien nukku-
maanmeno kesti hieman. Yöllä satoi.

Maanantai aloitettiin lipunnostolla. Sen jälkeen oli erilaisia rasteja esim. joen yli flengausta, huovutusta, paitojen värjäystä, leikkejä, poromiesmittelöitä sekä luukorujen ja nahkaisen leirimerkin tekoa. Nämä lohkaisivat suuren osan päivästä. Välillä tehtiin ruokaa vartiokeittiöissä. Päivällisen jälkeen oli taas sauna. Tällä kertaa pojat menivät sinne ennen tyttöjä. Osan päivästä täytti mukava rankkasade. Illalla oli laulunuoatio ja lapinkaste, joka vartiolaisilla venyi reilusti yli yhden yöllä ja aiheutti närää tässä joukossa. Muuten kaste oli oikein hauska lukuunottamatta yhtä kastumistapausta ja lukuisia puutapain törmäilyjä. Lippukunnan nuotioviittakin pääsi kokemaan, miltä tuntuu saada päälleen ns. poronpaskaa.

Tiistaina oli vuorossa odotettu retki Norjaan. Heräsimme ennen kuutta ja aamiaisen ja lipunnoston jälkeen lähdimme

KOPIOÄSSÄT OY

Valimotie 15 A, 00380 Helsinki
Puhelin 506 2549, 506 2579
Telefax 506 1696

kohti Suomen pohjoisinta kolkkaa. Matkalla pysähdyimme karhunpesäkivellä ja pääsimme ihastelemaan älyttömän vanhoja kuusia ja kivenkoloa, johon meidän koko leirimme olisi mahtunut. Tämän jälkeen jätimme kokkimme Ivaloon ja jatkoimme matkaa kohti Norjaa. Nuorgamissa pysähdyimme vessatauolle ja söimme lihapiirakoita ja perunasalaattia. Pian tämän tauon jälkeen ylitimme Suomen ja Norjan rajan. Vähitellen alkoivat maisemat olla jylhempää ja tunturien rinteissä näkyi luntakin.

Iloisissa tunnelmissa saavuimme pienehköön Pykeijan kylään, jota kutsuttiin pieneksi Suomeksi sen suomenkielisten takia. Hiljaisen pikkukylän uimarannalta löytyi upeita simpukankuoria. Emme ikävä kyllä päässeet vielä uimaan, vaikka hiekka uimarannalla oli ihanan pehmeää. Kylästä lähdettyämme pääsimme sitten uimaan uimarannalle lähes keskelle ei mitään. Vesi oli suolaista ja kylmää. Joku melkein unohti kenkensä rannalle, vaikka Eevan varoittava esimerkki olisi pitänyt mennä päähän.

Lähdettyämme Norjasta menimme syömään porotilaravintolaan. Siellä sai kokeilla poronsarvien lassoamista; palkintona tietenkin itse sarvet. Kuskimme Arska voitti ne ja eräät johtajat miettivät, miltä ne näyttäisivät kiinnitettynä bussin eteen. Matkamme jatkuin iloisissa merkeissä. Pikkubussi ehti hakea Eevan saappaat

OKOPANKKI

Mukana elämän eri käännteissä

Okopankki Oyj, Pitäjänmäki,
Sulkaopu 2, 00370 Helsinki,
puh. 1290 9180

pois Karhunkivi-kahvilasta. Leirille saavuttuamme saimme ruokaa ja pääsimme jälleen erinomaisen myöhään untenmaille. Ikävä kyllä unta oli melko vähän ja jotkun eivät voineet hyvin. Leirillä on aina tavallista suurempi todennäköisyys saada mahatauti.

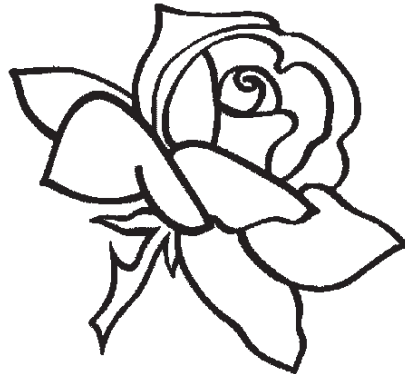
Vartsalaiset lähtivät keskiviikkona melontahaikille vain kolmen puuttuessa joukosta. Samaan aikaan sudarit huuh-toivat kultaa ja kävivät kultamuseossa Tankavaarassa. Museon jälkeen he seikkailivat Urho Kekkosen kansallispuistossa ja paistoivat makkaraa.

Vartsalaiset meloivat itsensä järven yli laittamaan ruokaa. Syönnin jälkeen melot-

Leirin puheluja on tukenut:

sonera

matkapuhelinpalvelut

Parhaimmat
onnittelumme
60-vuotiaalle
Partiolippukunta
Jeanne D'arcille!

Pitäjännäen
sosialidemokraatit

tiin ensin alavirtaan ja sitten ylävirtaan. Johtajakanootti tuli viimeisen kanoottiryhmän takana. Vesikin oli päivällä mukavan lämpöistä ja matkalla kehkeytyi muutama hyvä vitsi huvipuistoista. Kun viimein pääsimme yörastille, niin eikös rastin edessä ollutkin koski ja me väsyneinä jouduimme meloman sen yli. Kivan kuiva olokin oli haikin jälkeen. Ruokakin valmistui hitaasti. Yörastitehtävänä oli ylittää joki. Tyyli oli vapaa, mutta vain yksi sai mennä kanootilla yli. Loppujen lopuksi kaikki ryhmät kahlasivat yli, yhden yritellessä ensin pari tuntia jotain naruviritelmää, jota he itse kutsuivat köysiradaksi. Mitä pitemmälle ilta kului, sitä enemmän vesi kylmeni ja ylityssäänöt löystyivät.

Tämän jälkeen istuimme hetken nuotiolla, itsekunkin kaikotessa jossain vaiheessa untenmaille. Viimeisten vielä pinnistellässä hereillä leiriin saapui joukko johtajia ja heidän mukanaan Jamppe, ivalolainen partiolainen, joka leirin alun jälkeen oli lähtenyt Helsinkiin ja toi sieltä uutisia 26 asteen lämpötiloista. Ja me paleltiin Lapissa itikoiden syötävinä.

Heräsimme torstaiaamuna kahdeksan maissa; toiset nopeammin, toiset hitaammin. Puuro tehtiin isossa kattilassa, joten emme joutuneet tiskaamaan trangioita. Pilvisen sään vallitessa lähdimme lipumaan alavirtaan. Se oli huomattavasti helpompaa kuin ylävirtaan meno. Pääsimme onnellisesti ohi laskujoen, jota pitkin matkamme alkoi. Sitten vastaan tuli koski. Se oli pieni, eikä siinä juurikaan ollut ongelmia. Kosken jälkeen meidän oli tyhjennettävä kanoottimme ja kannettava tavarat ohi seuraavan kosken, jonka laskettelimme mukavasti tyhjillä kanooteilla. Toisen allekirjoittaneen mielestä siinä ei ollut tarpeeksi haastetta, osalle siinä taisi olla liikaakin. Muutamat johtajat laski-

Oletko nähnyt

tämän miehen?

Jos et, ja vaikka olisitkin, niin tule tutustumaan Pitäjänmäen seurakunnan nuorten toimintaan torstaisin nuorteniltaan ja/tai perjantaisin avoimiin oviin Pitäjänmäen kirkolla klo 19 alkaen. Mieshän on M. von H..??

Tervetuloa!

vat kolmannenkin kosken vaihtelevalla menestyksellä. Koskenlaskun jälkeen teimme ruokaa, isossa padassa tehtyä lihamakaronisörsseliä, nami nami.

Ruuan jälkeen hyppäsimme bussiin ja menimme Raja-Jooseppiin. Paikka oli Raja-Joosepin asuinpaikka ja on nyt rajavyöhykkeellä, Urho Kekkosen kansallisuistossa. Hieno paikka, jossa oli aivan liikaa hyttysiä. Talot näyttivät aivan alkuperäisen veroisilta. Kaikki kiva kumminkin loppuu aikanaan ja niin lähdimme mekin pois Raja-Joosepista. Illalla oli upea node ylhäällä mäellä, sen jälkeen tikkupulaa ja makkaraa. Ilta venyi ja venyi.

Perjantaina sitten aloitimme leirin purkamisen ja tavaroiden pakkaamisen. Näiden jälkeen hyvästelimme kokkimme ja lähdimme kohti kotia. Matka meni nukkuessa univelkoja pois. Iloinen yllä-

Pitäjänmäen **K. RAUTA** Tarjoaa

Power

PALO-
VAROTIN

39:-

KOTI-
AVAIN

15:-

ISKUPORA-

KONE
Einhell

189:-

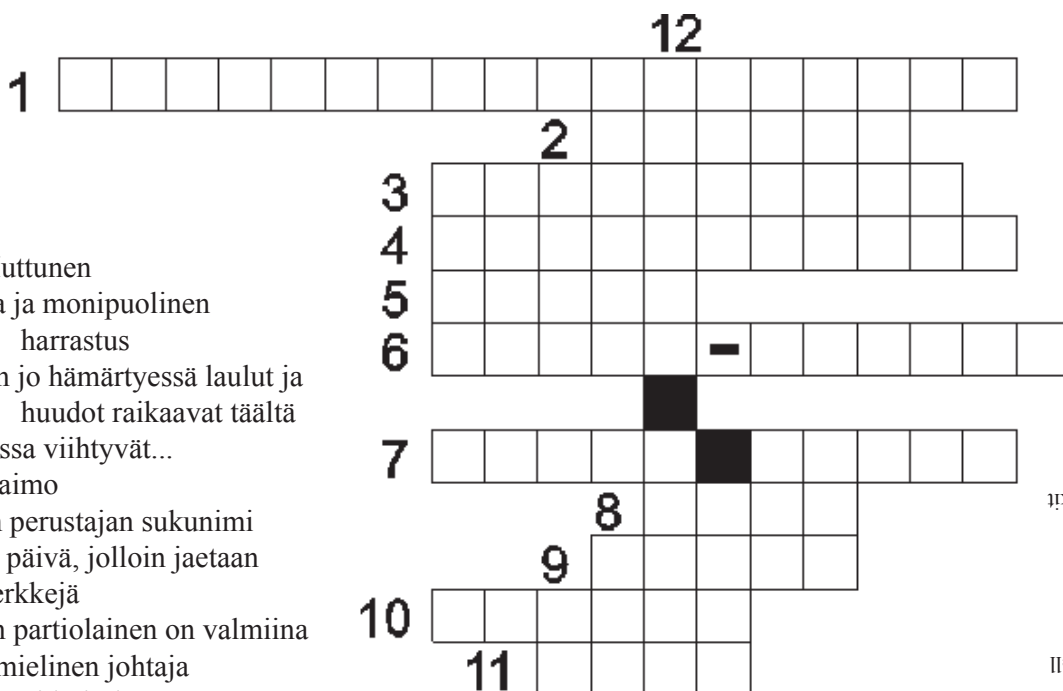
Pitäjänmäentie 21 Puh. 557 181

tys oli käynti Kuusamon Tropiikissa uimassa ja syömässä pizzat. Tämän jälkeen loppumatka oli nukkumista Varkauteen asti, jossa pysähdyimme huoltoasemalla pusikossa käyntiä varten ja ostamassa matkan viimeiset herkut. Vähitellen jengi alkoi piristyä ja kun päästiin Konalan kirkolle puoli yhdeksältä lauantaiaamuna ei kovin moni ollut enää uninen. Näihin

pirteisiin tunnelmiin päättyi tämänvuotinen leirimme.

Menneitä muisteli Eeva ja Anki.

Puuharistikko

1. Vesa Huttunen
2. Hauska ja monipuolinen harrastus
3. Taivaan jo hämärtyessä laulut ja huudot raikaavat täältä
4. Laumassa viihtyvät...
5. BP:n vaimo
6. Partion perustajan sukunimi
7. Ritarin päivä, jolloin jaetaan kunniamerkkejä
8. Milloin partiolainen on valmiina
9. Leikkimielinen johtaja
10. Pienempi kuin lauma, vanhemmat jäsenet
11. Juhlavuoden leiri
12. Me olemme Jeanne d'Arc eli

- Vastaukset:
1. Lippukunnanjohtaja
 2. Partio
 3. Ilta-uutiset
 4. Sudenpentu
 5. Olive
 6. Baden-Powell
 7. Yrjön päivä
 8. Aina
 9. Akele
 10. Vartio
 11. Kota
 12. Jannen Naki

Ristipellontie 17 A 1
00390 Helsinki - Konala
Puh. 547 1788 Fax 548 6608
050-559 7361
www.dime.net, www.listing.fi
E-mail: lkvpekka.meriluoto@kolumbus.fi

Autan Sinua Onnistumaan.
Tunnen pääkaupunkiseudun
ja erityisesti Konalan sekä sen lähialueiden
omakotitalo-, tontti-, asunto-osake
ja liiketila-markkinat.
Taustayhteisöjeni asiantuntemuksella
ja omalla 30 vuoden kokemuksella kiinteistöalalta
haluan auttaa myös Sinua onnistumaan.
Myynti, vuokraus tai arviointi.
Hyvä loma-asuntojen myyntikokemus.

PEKKA MERILUOTO
Diplomivälittäjä, LKV

TÄLTÄ ALUEELTA KYSYNTÄÄ: KAIKENKOKOISISTA ASUNTO-OSAKKEISTA, OMKOTITALOISTA, RIVITALOASUNNOISTA JA TONTEISTA.

Myimme, arvioitimme ja vuokrasimme
- vapaa-ajankiinteistö-omakotitalotontin Nupurissa
- vapaa-ajanasunnon Hiidenvedellä
- asunto-osakkeen 122 m² Helsingissä
- rivitaloasunto-osakkeen 100 m² Konalassa
Mika ja Erja Reinikainen
Helsinki Konala

Arvioitimme omakotitalon
Konalassa, jonka halusimme
ostaa, ja myimme
pienkerrostaloasuntomme
Reimarlassa.
Juha ja Mervi Vesanto
Helsinki Konala

Myimme 50-luvun omakotitalomme Mäkkylässä.
Arvioitimme useammilla kiinteistönvälittäjillä ennen
myyntitoimeksiantoa.
Pentti ja Olli Kanervo
Espoo Mäkkylä

Meitä auttoi Onnistumaan Pekka Meriluoto

Meriluodolta myös viralliset: Lainhuuto- ja Rasiustodistukset sekä Kiinteistörekisteriotteet.
Meriluoto hoitaa pienemmätkin kiinteistö- ja asuntoasiat, palkkio alk. 150 mk/½ h sis. alv.
Meriluodolla voit katsoa internetistä satoja asuntoja-lomakohteita 50 mk/ 15 min.

Meriluoto Oy on mukana:
[A] Suomen Kiinteistönvälittäjäliitto ry.
Suomen Kiinteistönarvointiyhdistys ry.
Suomen Asiakastieto Oy
PARHAAT NÄLIÖT-LISTING yhteismyöntiketjut

Kaupparekisterinumero 509.000

